

de ikke have mindste Kjendskab til ; stundom have de vel Kjendskab til dem, men dette giver ikke nogen Betryggelse. Jeg maa være entig med Udtalelser, vi have seet paa Brent, at Tillid til saadanne Personer, som her er Tale om, Folk, der ere udvandrede og komne tilbage, er allerfarligst, og vi have maaffee ikke saa Faa af dem. Jeg har hjemme i en Egn, hvorfra der ved tidligere Leiligheder er udvandret Folk, som ere komne tilbage og i denne Tid reise rundt i Landet og trække med sig, hvem de kunne faae, unge Piger, eenlige Mandfolk osv., som anbetroe sig til disse Mand med den største Sorgløshed og største Tillid. Det kan være, at Manden er ærlig, men de have aldeles ingen Garanti derved. Jeg har havt Leilighed til at spørge disse Folk, om de ikke havde nogensomhelst Forestilling om, hvad de skulde betale, hvad Bedkommende selv havde givet for Reisen, om han havde givet dem Dplysninger i saa Henseende. Nei, Alt dette var en luftet Bog for dem. De havde ikke Andet at gjøre end at følge den Mand, de eengang havde valgt som Fører. Naar vi see, at Forholdene stille sig saaledes, og naar vi saa tillige faae oplyst, at mange af disse Folk aldeles ikke vide, ad hvilken Vej de føres over, ja, at deres Førere komme til at gaae en anden Vej, end de fra først af havde paataenkt, Alt ifølge tilfældige Omstændigheder — et saadant Tilfælde kjender jeg just —, saa see vi deraf, i hvilken Grad de ere overladte Tilfældigheden. Naar vi saa tage i Betragtning det store Bæv af sammenhængende Dyrækkerier, om jeg maa bruge dette Ord, den kunstige Bygning af forskjellige Interesser, der gjøre sig gjældende ved Udvandringen for hver især — de plukke kun Lidet fra hver især, men de plukke af hele det store Antal Udvandrere —, saa maa man vistnok erkjende, at der her ligger Noget for, som der er stor Grund for Lovgivningsmagten til at søge at faae bedre Haand i Hanke med end hidtil. Jeg skal nu gjerne indrømme, hvad der blev anført af det ærede Medlem her ligeoverfor fra Kjøbenhavn (Nimestad), at det kan være muligt, at man, fordi der har fundet store Misbrug Sted, maaffee er kommen til pludselig at træffe noget vel strenge Bestemmelser i dette hidtil aldeles aabne Spørgsmaal. Jeg vil dog troe, at man i saa

Henseende langt hellere maa begynde med noget strengere Bestemmelser end med slappe Bestemmelser, som ikke føre til Nogetsomhelst. Vi have i den Henseende ingensomhelst andre Regler at følge end dem, som vi kunne tage fra andre Lande, men naar vi tage disse, skulle vi bringe dem i Anvendelse saa snart som muligt, Tiden vil da lidt efter lidt medføre de Forandringer og de Forbedringer, hvortil vi ad Erfaringens Vej maatte blive førte hen. Men Get er der, som vi i denne Sag bør have for Øie, og det er, ikke at spille Tiden. Udvandringen finder Sted just paa den Aarstid, hvortil vi nu befinde os og lader til iaar at ville foregaae i meget stort Omfang. Det var derfor ønskeligt, om denne Lov maatte komme snart ud, og jeg vilde foretrække at lade den komme ud i en mindre fuldkommen Skikkelse i Tillid til og Forventning af, at det vil være muligt, ja nødvendigt, senere at omforme den, fremfor at forhale Tiden for at indføre enkelte Forbedringer i den og maaffee faae den lidt mere udmærket, end som den for Dieblirket er kommen fra det andet Thing. — Der er enkelte væsentlige Spørgsmaal, — de have allerede været omtalte, — som der for mig kunde være Anledning til, naar Sagen dog skal undergives en nyere Behandling, at sætte i Forbindelse hermed. Det er navnlig det store Spørgsmaal om en skarpere Control, en Control, der er lagt i andre Hænder, end steet er i det foreliggende Forslag. Det staaer for mig som tvivlsomt, om den Control, der er lagt i Politimesterens Haand, vil være tilstrækkelig til at opnaae det tilsigtede Niemed. Det turde være meget tvivlsomt, om man virkelig vil opnaae Noget derved. Men hvad der for mig staaer som aldeles klart, er, at den Control, der føres paa den anden Side af Atlanterhavet, naar Bedkommende ere komne derover, er i høi Grad utilstrækkelig. Det er i denne Henseende ønskeligt at faae tilveiebragt en Person, der virkelig er Borgen for, — forsaavidt der kan staffles Borgen i saa Henseende —, at de Paagjældende kunne gjøre deres Klager gjældende, naar de komme derover; thi ellers er hele Loven til ingen Nytte. Det nytter ikke at træffe Bestemmelser, naar de ville falde bort og blive gjorte magtesløse og øresløse paa Reisen derover. Hvad det gjælder